

Arrest

nr. 231 753 van 23 januari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 september 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 september 2018 houdende de intrekking van de bijlage 19ter, waarvan de afgifte als onbestaande moet worden beschouwd.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. NACHTERGAELE loco advocaat B. BRIJS en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker werd op 12 september 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Diezelfde dag werd aan verzoeker een inreisverbod opgelegd voor de duur van acht jaar.

1.3. Op 20 september 2018 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in zijn hoedanigheid van vader van een minderjarige Belg. Hij werd naar aanleiding daarvan in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

1.4. Op 24 september 2018 wordt de bestreden beslissing genomen, die luidt als volgt:

“Op 20/09/20 heeft u een aanvraag gezinshereniging (bijlage 19 ter) ingediend als ouder van een minderjarig Belgisch kind, de genaamde H. N., J. C. C. NN : ...

Om het verblijfsrecht als gezinslid te bekomen, dient u niet enkel te voldoen aan de voorwaarden van artikel 40 ter van de wet van 15/12/80 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, maar ook aan het recht tot binnenkomst in België (arrest van de Raad v State n° 238.596 van 09/08/2016).

Dit recht is u ontzegd gezien u vastgehouden bent in het gesloten centrum van Merksplas sedert 12/09/2018 aan de hand van een 13 septies met het oog op een repatriëring en u daarnaast dd. 12/09/2018 u een inreisverbod (13 sexies) van acht jaar is betekend. Dit inreisverbod is genomen naar aanleiding van uw veroordeling voor oplichting door de correctionele rechtbank van Brugge met 18 maanden gevangenis met uitstel van 5 jaar voor de helft dd. 26/07/2018 waarvoor u was aangehouden dd. 26/03/2018 en opgesloten in de gevangenis van Brugge.

Derhalve blijkt dat u op het moment dat u een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende onder de gelding viel van een inreisverbod van acht jaar, waarvan niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken of opgeheven. Vandaar dat u het Belgisch grondgebied alnog kan verlaten om de opschorting of de vernietiging van het inreisverbod te vragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor uw woon- of verblijfplaats in het buitenland.

Bijkomend dient er overeenkomstig het Arrest van Hof van Justitie in de zaak C-82/16 van 8 mei 2018, beoordeeld te worden of er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen u en uw kind bestaat dat deze kan rechtvaardigen dat aan u een afgeleid verblijfsrecht moet worden toegekend. Daarbij dient te worden benadrukt dat het loutere bestaan van een gezinsband tussen de minderjarige en zijn ouder die derdelander is, niet kan volstaan als rechtvaardiging om aan die ouder een afgeleid recht van verblijf toe te kennen.

In casu blijkt niet dat er sprake is van een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat deze u de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht rechtvaardigt.

Enerzijds heeft u nooit samengewoond met uw kind en anderzijds brengt u in het kader van uw aanvraag gezinshereniging geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de relatie die u heeft als meerderjarige persoon met uw minderjarig Belgisch kind dermate is dat er sprake is van een bijzondere vorm van afhankelijkheid.

Enkel aan de hand van twee geldstortingen van 50 euro dd. 30/01/2018 en 23/02/2018 op de rekening van de moeder van het kind, de genaamde J. T. Y. en aan de hand van twee foto's, waarop vermoedelijk uw dochterje te zien is, is de afhankelijkheid onvoldoende gestaafd. Een kind opvoeden en verzorgen vraagt veel meer dan dat. Bovendien heeft u uw kind amper gekend. Zij is geboren op 21/12/2017 en u ben reeds sedert 26/03/2018 aangehouden en opgesloten in de gevangenis.

Het vonnis dd. 15/05/2018 van de rechtbank van eerste aanleg, sectie familie- en jeugdrechtbank van Antwerpen doet hieraan geen afbreuk. Het is niet omdat er u omgangsrecht is gegeven, elke zaterdag van 15 tot 18 uur in de woning van de moeder en dat u het ouderlijk gezag gezamenlijk met de moeder van het kind zal uitoefenen, dat er reeds sprake zou zijn van een afhankelijkheidsrelatie. Trouwens, door uw veroordeling en door uw opsluiting in de gevangenis heeft u er zelf voor gezorgd dat uw kind volledig afhankelijk is van de moeder.

Op grond van bovenstaande wordt geconcludeerd dat uit niets blijkt dat de naleving van de verplichting voor u om het Belgisch grondgebied en van de Europese Unie te verlaten teneinde de opheffing of opschorting van het voor u geldende inreisverbod te verzoeken uw kind ertoe zou dwingen u te vergezellen en dus eveneens het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten. Het kind zal verblijf houden bij de moeder die de Belgische nationaliteit heeft.

Bovendien brengt de verplichting om het Belgisch grondgebied te verlaten enkel een tijdelijke scheiding met zich mee tussen u en uw minderjarig Belgisch kind en heeft niet tot gevolg dat het u definitief

onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een familieleven met het kind in België te ontwikkelen. De verplichting heeft slechts als gevolg dat u voor bepaalde tijd het Belgisch grondgebied dient te verlaten. Moderne communicatiemiddelen kunnen u in staat stellen om in nauw contact te blijven met uw kind en uw familieleven op die manier verder te onderhouden.

Het bestaan van het inreisverbod, dewelke nog steeds van kracht is, rechtvaardigt de intrekking van de bijlage 19 ter, waarvan de afgifte als onbestaande moet worden beschouwd.

Bijgevolg dient u gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied (bijlage 13 septies) te verlaten, dewelke u heeft betekend dd. 12/09/2018 alsook aan het inreisverbod u betekende op dezelfde dag.”

1.5. De Raad verwerpt bij arrest nr. 231 751 van 23 januari 2020 het beroep dat verzoeker had ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Bij arrest nr. 231 752 van 23 januari 2020 wordt de beslissing houdende het opleggen van het inreisverbod vernietigd.

2. Over de gevolgen van het arrest nr. 231 752 van 23 januari 2020 tot vernietiging van het inreisverbod.

2.1. Verzoeker betoogt in het tweede middel

“Verwerende partij weigert in essentie het verzoek tot gezinshereniging in overweging te nemen omdat er een inreisverbod hangende zou zijn.

Echter, dat inreisverbod werd betekend op 12.09.2018 en op 25.09.2018 werd er beroep tegen aangetekend. Het verbod was op datum van beslissing (24.09.2018) dus niet definitief, maar bovenal: er is een beroep tegen hangende.

Verwerende partij kan zich niet steunen op verschillende eigen beslissingen, die nog geen volle uitwerking in het rechtsmilieu hebben.

De weigering van verwerende partij is dan ook bijzonder voorbarig en incorrect gemotiveerd.”

2.2. Daargelaten de vraag of het standpunt van verzoeker inzake het niet definitief zijn van de beslissing houdende het opleggen van het inreisverbod en de gevolgen van het hangende beroep ertegen zonder meer kan worden bijgetreden, kan hij in ieder geval worden gevolgd waar hij stelt dat de verwerende partij in essentie weigert het verzoek tot gezinshereniging in overweging te nemen omdat er een inreisverbod is opgelegd. Dit wordt door de verwerende partij in haar nota niet betwist.

Bij arrest nr. 231 752 van 23 januari 2020 vernietigt de Raad echter de beslissing houdende het opleggen van het inreisverbod. Deze vernietiging geldt ex tunc, zodat het inreisverbod moet worden geacht nooit te hebben bestaan.

Gelet op de tussengekomen vernietiging van het inreisverbod moet de bestreden beslissing ook worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging houdende de intrekking van de bijlage 19ter, waarvan de afgifte als onbestaande moet worden beschouwd van 24 september 2018, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS